

Cornelis förvandlade vardagen till poesi

Det är ambitiöst och vågat att skriva någon annans självbiografi. **Göran Greider** vågade. I boken *Nu när man är död* har han låtit **Cornelis Vreeswijk** berätta om sitt liv.

Greiders ambition var att ge en annan bild av Cornelis än den vi fått genom de, ofta skandaliserande, skrivelser som följde Cornelis genom hans vuxenliv.

Det är lovvärt.

Jag läser och får veta mer om Cornelis barndom och uppväxt än jag visste tidigare. Om flytten från Holland och om hans första år i Sverige, i ett torp på Ekerö. Om hans stapplande steg mot karriären och om hur hans visor kom till. Många med rötter i självupplevda händelser. Inte sällan smärtsamma sådana. Jag får veta hur han ångerfullt såg på sina tillkortakommanden som pappa och på sin oförmåga att hålla styrfart på sina relationer till de kvinnor han levde med. Hur han slet med den svartsjuka som ständigt förföljde honom. Här finns också sådant som är mera välkänt, alkoholberoendet och oförmågan att få fason på ekonomin.

Boken är avsedd som en hyllning till Cornelis. Greider tänker sig att Cornelis berättar från sin sjuksäng, där han tillbringar sin sista tid i livet. Men berättelsen ger mig inte någon känsla av att det är Cornelis som berättar. Berättelsen är bitvis pratig och långrandig. Om man ligger i sjuksängen och tänker tillbaka på sitt liv, tror jag inte att man är så detaljerad. Beskrivningen av barndomen blir platt. Och artistlivets fram- och baksidor blir mera beskrivande än upplevda. Hur han betett sig mot sina närmaste säger han sig ångra, men berättelsen förmedlar inte några djupare känslor av ånger eller ångest kring detta. Men, man måste lära sig leva

med den man varit, säger Cornelis.

Kanske hade jag för stora förväntningar efter att med stor behållning ha läst Greiders tidigare böcker, den varma och känslosamma *Hon vars hjärta var som mitt* om Dan Andersson och Märta och den fina och poetiska *Barndomsbrunnen*, som han skrev när han låg på sjukhus och inte visste om han skulle överleva.

Bokens starkaste sidor är Cornelis fantastiska begåvning som ordkonstnär, visdiktare och poet. Hur han kunde fånga händelser i vardagen och i samhället och förvandla dem till poesi och till musik.

Alla som vill veta mer om detta och om Cornelis liv kan läsa boken.

Text: Gun-Lis Angsell

Bild: Anna Fredriksson

Nu när man är död, En roman om Cornelis Vreeswijk

Göran Greider

Albert Bonniers förlag

Göran Greider
Nu när man är död

En roman
om Cornelis
Vreeswijk

Albert
Bonniers
Förlag